

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-316/13

Gérard Fenoll
prieš

Centre d'aide par le travail „La Jovené“

ir

Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

(*Cour de cassation* (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — 31 straipsnio 2 dalis — Direktyva 2003/88/EB — 7 straipsnis — „Darbuotojo“ sąvoka — Neįgalus asmuo — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Sąjungos teisei prieštaraujanti nacionalinės teisės norma — Nacionalinio teismo vaidmuo“

Santrauka – 2015 m. kovo 26 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Socialinė politika — Darbuotojų saugos ir sveikatos apsauga — Darbo laiko organizavimas — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Darbuotojo sąvoka — Į užimtumo centrą priimtas neįgalus asmuo — Įtraukimas — Patikrinimas, kurį turi atlikti nacionalinis teismas*

(*Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88 7 straipsnis*)

2. *Socialinė politika — Darbuotojų saugos ir sveikatos apsauga — Darbo laiko organizavimas — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Sąjungos teisei prieštaraujanti nacionalinės teisės norma — Nacionalinių teismų pareiga užtikrinti Sąjungos teisę atitinkantį nacionalinės teisės aiškinimą — Ribos — Galima atitinkamos valstybės narės pareiga atlyginti privatiems asmenims padarytą žalą*

(*ESS 4 straipsnio 3 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88 7 straipsnis*)

1. „Darbuotojo“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2003/88 dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalį, turi būti aiškinama taip, kad ji gali apimti į užimtumo centrą priimtą asmenį, kuris, kaip neįgalus asmuo, negali dirbti įprastomis sąlygomis. Iš tikrųjų neįgalių asmenų tokia centre vykdoma veikla nėra visiškai nereikšminga ir pagalbinė, nes ji sukurta ne tik siekiant suteikti suinteresuotiesiems asmenims užsiėmimą, kuris tam tikrais atvejais jiems leistų pamiršti savo negalią, bet, pritaikyta prie atitinkamų asmenų gebėjimų, taip pat suteikia tam tikros ekonominės naudos. Tokia veikla padeda panaudoti sunkią negalią turinčių asmenų darbo našumą, net jeigu jis labai mažas, ir kartu užtikrinti jiems garantuotiną socialinę apsaugą.

Tokiomis aplinkybėmis nacionalinis teismas turi, be kita ko, patikrinti, ar suinteresuotojo asmens faktiškai suteiktos paslaugos gali būti laikomos įprasta darbo rinkoje vykdoma veikla. Šiuo tikslu galima atsižvelgti ne tik į atitinkamo užimtumo centro, kaip priimančiosios įstaigos, statusą ir veiklą ir įvairius jo socialinės pagalbos plano tikslo aspektus, bet ir paslaugų teikimo pobūdį ir tvarką.

(žr. 39, 40, 42, 43 punktus ir rezoliucinę dalį)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 48 punktą)